

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

25.9.2022 – 16. sunnuntai helluntaista

Jumalan huolenpito

Tekstit

Psalmi Ps. 86:1, 2 – 7

1. lukukappale Ps. 127:1 – 2

2. lukukappale Gal. 6:2 – 10

Evankeliumi Matt. 6:25 – 34

Esirukouksissamme: Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 27.9.

klo 14.00

Kammari Impola

Kammari avaa ovensa ensi kerran tiistaina 27.9.2022, Impola-huoneessa.

Tapaaminen alkaa 14-14.30 perinteisellä Raamattupiirillä, jonka jälkeen vietetään kahvihetkeä kahvin ja pullan (2\$) parissa. Kahville voi tulla vaikka Raamattupiirissä ei kävisikään. Tervetuloa rupattelemaan ja tapaamaan ystäviä!

Ke 28.9.

klo 10 – 1

Kahvitauko Regent St.

Pe 30.9.

klo 18.00

Hannajärven tilaisuus

Iltanen ja kokko

Makkara sämpylä, nakkimakkara, jälkiruoka, kahvi ja mehu liput \$5
(ole hyvä ja tilaa lippusi etukäteen Allanilta 705-691-5767)

Su 2.10

klo 10.00

Messu † **Voima**

klo 14.00

Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

Psalmi: Ps. 86:1, 3 – 7

Daavidin rukous.

Herra, kuule rukoukseni, vastaa minulle, minä olen köyhä ja avuton.

Herra, armahda minua! Kaiken päivää huudan sinua avukseni. Minä ylennän sydämeni sinun puoleesi. Täytä palvelijasi ilolla! Sinä, Herra, olet hyvä, sinä annat anteeksi, runsain mitoin sinä jaat armoasi kaikille, jotka sinua avuksi huutavat. Kuule minun rukoukseni, Herra, ota vastaan avunpyyntöni. Sinua minä hädässäni huudan, ja sinä vastaat minulle.

1. lukukappale: Ps. 127:1 – 2

Matkalaulu. Salomon psalmi.

Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa. Jos Herra ei kaupunkia vartioi, turhaan vartija valvoo. Turhaan te nousette varhain, turhaan valvotte myöhään ja raadatte leipänne tähden. Yhtä lailla Herra antaa omilleen, vaikka he nukkuisivat.

2. lukukappale: Gal. 6:2 – 10

Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain. Joka luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, pettää itseään. Kukin tutkikoon vain omia tekojaan. Silloin hän voi ylpeillä vain siitä, mitä hän itse on, vertaamalla itseään toiseen. Jokaisen on kannettava oma kuormansa. Se, jolle Jumalan sana opetetaan, antakoon opettajalleen kaikkea hyvää. Älkää pettäkö itseänne! Jumala

ei salli itseään pilkattavan. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka kylvää siemenen itsekkyuden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän. Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin.

Evankeliumi: Matt. 6:25 – 34

Jeesus sanoo:

”Älkää huolehtiko hengestänne, siitä mitä söisitte tai joisitte, älkää ruumiistanne, siitä millä sen vaatettaisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kynnäränkään vertaa?

Mitä te vaatetuksesta huolehditte! Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne nousevat maasta: eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää. Minä sanon teille: edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna joutuu uuniin, niin tottahan hän teistä huolehtii, te vähäuskoiset!

Älkää siis murehtiko: ’Mitä me nyt syömme?’ tai ’Mitä me juomme?’ tai ’Mistä me saamme vaatteet?’ Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.”

Saarna Pastori Johanna Porkola

Moni tekee käsitöitä, tai ainakin on tehnyt. Myös puukäsityöt otetaan huomioon. Niitä taidettiin ennen vanhaan puhutella puhdetöiksi. En usko että ennesaikaan maataloudessa ihmiset olivat koskaan ilman mitään tekemistä, aina oli joku askare kesken. Kädet olivat työssä koko ajan. Tämä samanlainen ihanne tai sanotaanko pakko on ollut myös Raamatun ihmisillä. Myös Vanhan testamentin ja antiikin filosofit arvostivat ahkeruutta ja työtä. Sanotaanko, että se oli pakko, mutta jopa keisari Augustus vaati tyttäriltään kehrutaidon osaamista. Varmaan olisi ollut varaa ja palkollisia tekemään vaatteita ilman tyttäriäkin. Mekin tulemme kulttuurista, jossa työnteko on hyvin arvostettua ja tietenkin välttämättömyys. Se myös vaikuttaa käsityksemme miten me ajattelemme ja katselemme niitä joilla ei ole työpaikkaa tai eivät tee työtä, elävät sosiaaliturvalla.

Jeesuksen kuuntelijat olivat noita työelämän ulkopuolisia henkilöitä. Osa oli sitä pakon edessä. Moni oli menettänyt raskaan verotuksen vuoksi maatilansa ja talonsa. Oli lähdeävä maata kiertämään. Osa oli jättäytynyt normaalista työelämästä pois, jättäen jopa perheensä. Nämä olivat tehneet sen Jeesuksen vuoksi. Näistä moni oli entinen kalastaja, tullimies, ehkäpä maanviljelijä, paimen, ja he olivat nyt kuulemassa Jeesusta, Vuorisaarnan mukaisesti vuorella. Monella oli huoli toimeentulostaan, elämästään, monella ei ollut mitään tietoa, mistä seuraava ateria tulee. Monella kenties oli syyllisyys, että he eivät kylväneet ja viljelleet tänä vuonna. Jeesus puhuu hädänalaisille veljilleen ja sisarilleen, joilla ei ole muuta mahdollisuutta. Näille Jeesuksen sanat taivaan linnuista ja kedon kukista merkitsivät paitsi vakuutusta siitä, että Jumala pitää omistaan huolen. Mutta myös palauttaa heidän kunniansa. Ihmistä ei määritä hänen ympäristönsä odotukset vaan tärkeintä on Jumalan valtakunnan ja hänen tahtonsa etsiminen.

Miten me tähän tekstiin suhtaudumme, me jotka olemme työssä tai jo ansaitulla eläkkeellä ansiotyöstä. Kyllähän se ruoka tulee eteen, kun sen itse kaupasta hakee tai on palvelukodin keittiöstä omalla rahalla maksanut. Väistämättä mielessä on, ettei se ravinto ja vaatetus pelkästään Raamattua lukemalla tule. Alkukristityistä lähtien jotku ovat tulkinneet tämän tekstikatkelman niin, luostariyhteisöissäkin, että työ kuuluu kristitylle. Jos Jumala pitää huolen linnuista, joista monesti on enemmänkin haittaa kuin hyötyä maanviljelyksessä, niin kai hän nyt pitää huolen siitä, joka

maan viljelee ja leivän tuottaa omin käsin työllä. Ei Jeesus ole työtä tekeviä vastaan tai työntekoa vastaan. Kysymyksessä on suhteellisuus, suhteellisuudentaju. Mieleemme askaroi helposti juuri toimeentulomme ja rahan riittämisen kanssa. Joskus on niin tarpeen, mutta yleensä se menee niin, että mikään ei riitä. Meille on tärkeä saada koko ajan lisää pahan päivän varalle. Sanotaan, että se on tärkeää, mutta meidän ajatuksemme ei saisi olla kiinnittynyt siihen. Jos Jumala Jeesuksen kautta on antanut meille, ei vain elämän vaan iankaikkisen elämän, niin mitä meillä silloin pitäisi olla murehdittavana.

Protestanttisessa perinteessä on tullut yleiseksi tulkinta, jonka mukaan Jeesus ei kieltänyt työntekoa, eikä kehottanut luopumaan omaisuudestaan, vaan tuomitsi vääränlaisen huolen. Toisaalta tekstistä voidaan löytää jonkinlaista vaihtoehtoista, yksinkertaisemmän elämäntavan omaksumista yhteiskunnassa, jossa puhutaan energia- ja öljykriisistä tai ilmaston radikaalista lämpenemisestä. Olemme monessa kohtaa menneet liioitteluun talouden ja energian tavoittelulla. Vähempikin riittää. Tulemme niiden perusasetelmien kohdalle, jossa maailma annettiin ihmisen varjella ja viljellä, mutta syntiinlankeemuksen myötä tuo luonnon varjeleminen on muuttunut ympäristöömme kuormittavaksi ahneudeksi. Olemme itse osa tätä koneistoa, josta voi olla mahdotonta hypätä pois. Voisin miettiä millaisilla pienilläkin teoilla, kristittyinä voin olla mukana Jumalan luomistyössä, joka rakentaa, kuuntelee ja varjelee luontoa ympärillämme. Moni ei siedä tätä ekoteologiaa kirkossa, mutta se on välttämättömyys, se kuuluu myös osana kristityn elämää tässä rikkinäisessä maailmassa.

Teologian tohtori Kari Kuulaan vapaasti lainaten: Kristillistä taivaan toivoa voisi syyttää tai kuvata hyvin ihmiskeskeisenä. Saattaa näyttää siltä, ettei Jumalaa kiinnosta mikään muu kuin ihminen ja hänen pelastumisensa. Tämä ei pidä paikkaansa, vaikka emme suoranaisesti tiedäkään mitä Jumala ajattelee. Jumalan suunnitelma koskee kaikkea luotua, näkyvää ja näkymätöntä. Eräänä päivänä tämä nykyinen maailman aika loppuu ja ihminen pääsee osalliseksi siitä kirkkaudesta jota taivaan enkelitkin odottavat. Jumalan Poika tuli ihmiseksi meidän pelastuksemme tähden, mutta emme silti ole kaiken keskus. Samalla Poika tuli luoduksi olennoksi koko luomakuntaa varten, jotta Kolminaisuus läpäisisi sen uudella tavalla Pojan luotuisuuden kautta. Jumala yhdistää ”Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä” (Ef. 1:10 ja Kol. 1:20). Ihminen ei ole tämän eikä tulevan maailman keskus. Jumala ei palvele meitä erikseen vaan antaa valonsa loistaa aivan kaikkialle, niin kuin auringon säteet. Meille on hyvää luvassa yhdessä kaiken muun kanssa, olemmehan osa universumia. Siihen viittaa mielestäni tämä Jeesuksen opetus: olemme samalla tavalla osa universumia kuin kukan terälehti, joka kerran kuihtuu tai lintu, joka koko päivän etsii ruokaa syöttääksensä poikasensa. Ja kaikesta muusta sinusta ja sinun iankaikkisen elämäsi puolesta, Jumala pitää huolen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury